

EPIZODA ZE ŽIVOTA SBĚRAČE ŽELEZA

Premiéra: 24. 10. 2013

Synopse:

Nazif se žíví sběrem železa ze skládek. Jeho žena Senada se doma stará o dvě děti. Třetí se chystá na svět. Jenže Senada potratí a protože nemá zdravotní pojištění, odmítnou jí lékaři operovat, dokud nezaplatí 500 Euro. Takové peníze však rodina nemá a tak je jedinou cestou, jak Senadě zachránit život, podvod...

O filmu:

Podivuhodný film oceněný Cenou pro nejlepší mužský herecký výkon a Velkou cenou na letošním Berlinale je specifický tím, že v hlavních rolích se představí skuteční aktéři tohoto případu, který v Bosně rozvířil debatu o lékařské etice, situaci sociálně vyčleněných rodin atd. Film je to ovšem velmi lehký, nesený ústředním tématem lásky a spokojeného života, který nutně nemusí znamenat tisíce na účtech a přepychový dům.

Za svůj první film Země nikoho (2001) získal Danis Tanović Oscara v kategorii zahraniční film a Zlatý Glóbus.

Ocenění:

Velká cena poroty, Berlinale 2013

Zvláštní ocenění ekumenické poroty, Berlinale 2013

Stříbrný medvěd pro nejlepšího herce (Nazif Mujić), Berlinale 2013

Originální název: Epizoda u životu beraca zeljeza (An Episode in the Life of an Iron Picker) / **Režie a scénář:** Danis Tanović / **Hrají:** Nazif Mujić Senada Alimanović, Sandra Muji, Šemsa Mujić / **Kamera:** Erol Zubčević / **Střih:** Timur Makarević / **Země:** Bosna a Hercegovina, Francie, Slovinsko / **Rok výroby:** 2012 / **Stopáž:** 74 min / **Jazyk:** bosensky s českými titulky / **Přístupnost:** neomezená

Slovo režiséra:

O diskriminaci

„Film je rekonstrukcí skutečných událostí a jeho cílem je mimo jiné ukázat, jaké diskriminaci musí čelit menšiny, zvláště Romové v Bosně a Hercegovině. Myslím, že je nutné tenhle příběh vidět, ne jen diskutovat o problému nejrůznějších druhů odcizení a diskriminace. Je důležité pochopit skrze emoce, jak se oběť diskriminace cítí, dosáhnout momentu, kdy se všichni sami sebe zeptáme: Jakými lidmi jsme se to stali?

Jak je možné, že patnáct let po válce - ve které jsem byl každý den svědkem neuvěřitelné statečnosti a sebeobětování, kdy lidé riskovali své životy, aby pomohli jiným – dnes žijeme ve společnosti, které odvrací hlavu od sociálně znevýhodněných lidí a chová se, jako by neviděla hrůzu, která nás obklopuje? Žádný systém nemůže být humánní, pokud nejsou humánní sami lidé mezi sebou.

Domnívám se, že diskriminační jednání vůči lidem jako Romové je běžnou praxí v celé dnešní Evropě. Hodně jsem cestoval a nemyslím si, že je to celosvětový problém. Jsou země, kde se o svoje občany starají dobře, bez ohledu na barvu jejich kůže.“

O námětu filmu:

„O Senadině případu jsem četl v místních novinách, někdy kolem Vánoc roku 2011. Opravdu jsem se rozčílil a okamžitě volal Amře, své známé producentce. Rozhodli jsme se někoho poslat, aby historii ověřil, a pak jsem vesnici navštívil osobně. Setkal jsem se tím párem a okamžitě pocítil jejich vřelost a pohostinnost. Byli trochu vyděšení, když jsem jim řekl, že bych chtěl o tom, co je potkalo, natočit film. Nejdřív se jim do toho moc nechtělo, ale řekl jsem jim, že ani já jsem ještě nic takového netočil, a že v nejhorším ten film nikomu neukážeme. Ale pořád jsem to chtěl zkusit. Po pár dnech jsme spolu znovu mluvili a oni souhlasili. Nebyl jsem si jistý, jak to dopadne, ale cítil jsem, že to musím udělat.“

Pravdivý příběh

„Tohle je pravdivý příběh a já jsem se opravdu snažil dostat se tak blízko, jak to šlo. Všechny scény mi nejdřív popisoval Naziv a podle toho jsme se je snažili přehrát. Bez scénáře. Nesnažil jsem se to udělat dramatictější, než to bylo, protože už tak to bylo dost neuvěřitelné.

Senada a Naziv žijí ve vesnici, kterou vidíte ve filmu. Je to romská vesnice a byl jsem velmi vděčný za všechnu pomoc, které se nám dostalo. Většina filmu se natáčela v místech, kde se vše stalo. Téměř všichni lidé ve filmu jsou skuteční lidé, kteří hráli svou roli ve skutečných událostech. Nazivovi bratři, bratrance, celá vesnice...

Dokonce i doktor je ten samý, který Senadu v nemocnici vyšetřoval. Nevystupuje tu jen lékař, který Senadu odmítl operovat. Ze zřejmých důvodů jsem ho ve filmu nemohl mít, tak jsem poprosil kamaráda, který je lékař,

jestli by to nemohl zahrát. Dalšího kamaráda lékaře jsem obsadil do role doktora, který Senadu nakonec operoval. Bylo to z praktických důvodů, protože jsme tu scénu točili v Sarajevu a náš rozpočet byl napjatý.“

Návrat ke kořenům

„Natočil jsem tento film na Canon 5D Mark II. Za války jsem byl dokumentarista a naučil jsem se natáčet v podobných podmínkách, v jakých jsem točil Epizodu ze života sběrače železa, takže to pro mě nebylo nic nového. Byl jsem skoro šťastný, že jsem se vrátil se svým kořenům a pracoval tímhle způsobem. Nejtěžší bylo natáčení s dětmi. Nazif a Senada byli velmi přirození hlavně napoprvé, takže jsme málokdy točili jeden záběr víc než třikrát.“

Danis Tanović

Narodil se 20. 2. 1969 v Zenici v Bosně a Hercegovině, vystudoval režii na Akademii dramatických umění v Sarajevu. V prvních dvou letech války vedl archiv dokumentárních filmů, pro který natáčel reportáže. Ty ho proslavily na mezinárodní scéně. V letech 1995–97 studoval filmovou režii v Bruselu, kde pokračoval v natáčení dokumentárních snímků.

Na poli hrané režie úspěšně debutoval tragikomií *Země nikoho* (No Man's Land, 2000), která mu vynesla celou řadu významných mezinárodních cen: získal Oscara a Zlatý glóbus za nejlepší neanglicky mluvený film, dále Evropskou filmovou cenu a cenu na MFF v Cannes za scénář a Césara za nejlepší první film.

Následoval segment z povídkového filmu *11'09''01* (2002), drama podle scénáře Krzysztofa Kieślowského *Peklo* (L'enfer, 2004), *Triage* (Oči války, 2009) a *Cirkus Columbia* (2010).

Materiály k filmu

Fotografie ke stažení: <http://artcam.cz/epizoda/>

Trailer: <http://www.youtube.com/watch?v=86A94YbtN40>

PROGRAMACE:

Alena Vokounová

tel.: 377 220 641, 607 194 251,

alena.vokounova@artcam.cz

TISKOVÝ SERVIS:

Hedvika Petrželková,

tel: 776 167 567

hedvika.petrzelkova@artcam.cz

www.artcam.cz